

Interpellation ang ett omvänt tolkbehov.

Socialstyrelsen har följande information för den som är utbildad till läkare i annat land än i EU-länder, Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz.

”Man ska ha för yrket nödvändiga kunskaper i svenska, norska eller danska språket.

Exempel på kunskaper i svenska språket som godtas är följande: lägst betyget Godkänd i kärnämnet svenska kurs B eller kärnämnet svenska som andraspråk kurs B vid gymnasial vuxenutbildning eller godkänt resultat vid undervisning i svenska för utomnordiska studenter anordnad av universitet eller högskolor eller godkänt resultat på särskilt test i svenska för universitets- och högskolestudier (Tisus) eller motsvarande kunskaper som ska bekräftas av utbildningsanordnare som bedriver undervisning i svenska språket.”

Icke desto mindre rapporterar patienter ibland problem med att rent språkligt förstå vad läkaren säger. Om det är patienten som har svårigheter att förstå svenska verkar regelverket vara tämligen klart om hur anlitanande av tolk ska gå till. Men det verkar råda en del oklarheter angående möjligheterna till och behovet av tolk när situationen är den omvända.

Med anledning av ovanstående vill jag därför ställa frågan:

Har en patient rätt till tolkhjälp när han eller hon upplever svårigheter med att förstå vårdgivaren?

Fagersta 22 mars 2012

Stig Henriksson (V)